

Naročnina lista: --
 Celo leto . . . K 12--
 Pol leta . . . 6--
 Četrť leta . . . 3--
 Mesечно . . . 120
 Naj Avstrije: ---
 Celo leto . . . 15--
 Posamezne številke
 -- 16 vinarjev. --

STRAŽA

Inserati ali oznanila
 se računajo po 18 v.
 od 6 redne petivrstice;
 večkratnih oznanilih
 -- popust.
 „Straža“ izhaja v
 deljek in petek popoldne
 Rokopisi se ne vračajo

Uredništvo in upravnništvo: Maribor
 Slovenska ulica, 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
 vsak dan od 11.—12. ure dopoldne

Obmejni Slovenci, bodite pomirjeni!

Nemški listi so te dni prinesli vest, ki jo širijo sedaj med naše ljudstvo, da bo meja med Jugoslavijo in Nemško Avstrijo-Drava, da bodo cele Slovenske gorice z Mariborom in delom Pohorja spadale pod Nemško Avstrijo. Ponovno še enkrat za vselej povemo, da so ti načrti le samo pobožne želje Nemcev. Naša severna meja bo čisto gotovo Mura, Radgona bo spadala pod Jugoslavijo, ravnotako tudi Spielfeld, Ernovž, Gomilica, Lučane, Arvež in Lenik. Nemški Narodni svet, kateri je sklenil pripadnost ozemlja med Muro in Dravo k Nemški Avstriji, nima prav nič odločevati, kam bi naj pripadali naši kraji. Tudi papirnate resolucije dr. Mravljaga in njegovega plačanega sodruga socialista Supanza ne bodo spravile Maribora in Slov. goric v nemško malho. Slovesno zatrdimo, da ne bo ne eden obmejni Slovenec mariborskega, ptujskega, radgonskega, emureškega, lipniškega, arveškega in ivniškega okraja spadal pod Nemško Avstrijo, temveč bo vse svoje sinove in hčere vzela pod svoje okrilje mati Jugoslavija.

Obmejni Slovenci ne verujte nemškemu blebetanju. To so samo prazni upi in želje Nemcev in nemčurjev.

„Frajhajt!“

Kakor marsikaj drugega, je prišla med nas tudi ta beseda s pomenom kakor ga ne smemo priznati, od tujcev — Nemcev. V nekdanjem Korotanu namreč je tedaj, ko so zavladali nemški vitezji in sesali prav kruto naše ljudstvo, smela ropati plemenitaška rodbina po smrti vsakega korotanskega vojvode, dokler ni nastopil drugi. Ta grda in ostudna navada, ki naj bi kazala, kako hudo je na svetu, ako ni v deželi prave oblasti, živi v spominu našega ljudstva in sedaj mislijo nekateri tudi, da je za nje takšen nemški „Frajhajt.“ Dogaja se po nekaterih krajih nerednost proti trgovcem in posestnikom in proti razoroženim vojakom.

Mi moramo povdariti, da so si ljudje tukaj v strašni zmoti. Naša nova Narodna vlada in začasna srednja vlada Narodne veče v Zagrebu bosta z vso odločnostjo in z vsobrezobzirnostjo zatrla vsak rop, nemir in nered ter klicala na oster odgovor vsakega, ki bi tako razumel novo našo jugoslovansko svobodo, kakor so jo razumeli nemški tlačitelji našega kmetkega ljudstva: nemški vitezji. Če tudi trenutno tukaj in tam zaradi neurejenih razmer mogoče ravno danes ali jutri ni mogoče zgrabiti takega tiča-roparja, bo se to v kratkem zgodilo. Mir, red in pravica morajo vladati, pa naj stane kar hoče: magari življenje takih nasilnežev.

Zato se obračamo pravočasno na Vas, ki ste v zmoti in ste storili kaj nedopustnega: hitro popravite svojo krivdo in takoj se spametujte! Sedaj, ko veste iz pojasnila, da ste v zmoti, bi bila kazen tem ostrejša.

Vi pošteni slovenski starši, pazite na svojo mladino! Naj ne pride na nje madež, ki bi ji ostal slo življenje: tat, ropar je. Mladi ljudje sami ne vedo, kako strašno je to za pozneša leta.

Vi veljavni možje; Vaša čast in čast Vaše občine zahteva, da vzdržujete z vso odločnostjo mir in red ter čuvate pravico sebi v korist in sebi v čast!

Vi vrli Slovenci in Slovenke! Spoštujte svoje dobro ime in svoj dober sloves, ki ste ga imeli še do sedaj, še bolj od zdaj naprej, da pokažete povsod, da ste vredni svobode, katero ste sedaj po dobi trpljenja dobili! Ne pustite omadeževati čistega štita Jugoslavije! Nepoštenosti, krivičnosti naj ne bo med nami proti nikomur, tudi proti tistemu ne, ki so tlačili in delali krivico nam. To je ravno prava svoboda. Če drugi po svetu, posebno Madžari, ne ravnaajo tako, moramo mi pokazati, da smo boljši.

Mi hočemo v naši Jugoslaviji mir, mi hočemo

red, mi hočemo pravico vsem, naj bo delavec, kmet ali meščan. Vsak naj dobro in psšteno živi v naši novi državi.

Posebno važno je, da odzamete orožje vsem, ki ga ne smejo nositi. Občine, storite tukaj takoj svojo dolžnost!

Največ nesreče povzročata prevelika pijača. Gostilničarji! Vi ste odgovorni za nered in država bo vsem odvzela brezobzirno obrt, ako se v Vaših gostilnah vsled pijačevanja goji nered.

Mnogo nevolje in nereda so povzročili trgovci, ki so zadrževali blago in se neprimerno bogatili. Država bo pregledala zaloge in trgovce klicala na odgovor, ker s svojim nepoštenim, samo pri grdih židovskih ožeruhih običajnem ravnanju povzročajo med ljudmi nevoljo. Toda brezpogojno moramo obsojati, kar se je zgodilo v tem oziru po nekaterih krajih naše domovine, da so se namreč ljudje sami maščevali nad trgovci.

Torej kratko! Ako hočete, da bo naša Jugoslavija naša prava dobra mati, da bo naša država po vsem svetu spoštovana, skrbite vsak v svojem kraju in vsak po svoji moči za mir in red in bodite pravični do pičice proti vsakemu. Kdor noče pa z dobrega, moral bo občutiti trdo pest postave in sam sebi na. pripiše hude posledice, ako ne uboga našega narava in svarila.

Mirovna pogajanja

Iz Londona poročajo: Mirovna pogajanja se prično, kakor javljajo listi, začetkom meseca januarja 1919. in sicer v Versaillesu na Francoskem. Wilson se jih bo osebno udeleževal.

Jugoslovanske konference v Ženevi.

Skupno ministrtvo za vso državo od Soče do Vardarja.

Zjutraj dne 6. novembra so se pričele v hotelu „National“ v Ženevi jugoslovanske konference, katerih se udeležujejo: kot odposlanci Narodnega veča v Zagrebu dr. Anton Korošec, dr. Melko, Čingrija in dr. Gregor Žerjav, za srbsko vlado ministrski predsednik Nikola Pašić z dvema zaupnikoma, kot zastopniki srbske opozicije bivši ministri Drašković, Marinković in Trifković in končno trije člani jugoslovanskega odbora v Londonu in Parizu dr. Ante Trumbić, dr. Gustav Gregorin in Vasiljević. Po dvodnevnih posvetovanjih in pogajanjih se je doseglo v vseh vprašanih popolno soglasje. Tretji dan se je konferenca bavila samo še z redakcijo končne resolucije. V tej resolucije se naglašaja:

V imenu srbske vlade jemlje ministrski predsednik Pašić odobruje na znanje izjavo treh članov zagrebskega Narodnega vječja, ki prosijo, naj se prizna:

1. Narodno veče kot najvišja avtoriteta organizirane srbo-hrvatske-slovenske države, osnovane na razvalinah bivše habsburške monarhije; 2. jugoslovanska vojska na suhem in na morju kot vojskujoča in zavezniška armada in flotilja; 3. dr. Ante Trumbić, predsednik jugoslovanskega odbora v Londonu, kot oficijalni zastopnik zagrebskega Narodnega veča pri aliiranih vladah in sicer vse dotlej, dokler ne bo osnovan zajedniški organ, ki naj zastopa Srbijo in v Zagrebu konstituirano držvao.

Ministrski predsednik Pašić je izrazil svojo pripravljenost, da o teh željah uradno obvesti zavezniške vlade in pri njih tudi podpira te želje.

Soglasno je konferenca sklenila, da se naj snuje zajedniško ministrtvo jedinstvene države, obsegajoče ves teritorij od Soče do Vardarja. Nadalje zaključuje konferenca, da odslej ne obstojajo nobene politične in tudi ne carinske granice na celem ozemlju, kjer prebivajo Srbi, Hrvati in Slovenci. Vlade in upravne oblasti, ki imajo sedaj upravo v teh pokrajinah, ostanejo začasno na svojih mestih.

Zajedniško ministrtvo, ki bo štelo okrog 12 članov, bo zamenjalo tako današnjo vlado v Belgradu in Zagrebu, kakor tudi zunanje zastopstvo drja Trumbića. V tem zajedniškem ministrtvu bo imel eden izmed državnih tajnikov nalog pripraviti vse potrebno za sklicanje konstituante. Le ta bo za vsa tri plemena spregovorila končno besedo in tudi storila končno veljavne in obvezne zaključke. V jugoslovanskih krogih vlada velika zadovoljnost o ugodnem uspehu konferenc.

Avstrijsko-nemška Nationalversammlung o mejah Nemške Avstrije

Nemško-avstrijska Nationalversammlung se je v seji minulega četrtka bavila z zakonskim predlogom državnega sveta glede mej Nemške Avstrije, in tem predlogu spadajo k Nemški Avstriji: Nižjeavstrijska vstevši nemško južnomoravsko okrožje, Gornja Avstrija vstevši nemško južnočeško okrožje, Solnograška, Stajerska in Koroška, izvzemši zaključena jugoslovanska ozemlja, ter Tirolska in Predalberška izvzemši zaključeno italijansko zemlje. Nemški jezikovni otoki ostanejo zaenkrat pod vlado Nemške Avstrije.

Državni kancler dr. Renner je dokazoval, da to ne gre, da bi nemška država izvrševala svojo oblast v jugoslovanski ali češki državi, ker ti državi tega ne bodeta dopustili. Za nemške manjšine treba torej poskrbeti le potom dogovorov z jugoslovansko in češko državo. Predlog se je končno vrnil odseku.

Zakonski načrt, na podlagi katerega naj bi Nemci smeli izvrševati suverenost nad nemškimi manjšinami v jugoslovanski in češki državi, dokazuje samo, da so Nemci nepoboljšljivi, da smatrajo sebe še vedno za Herrenvolk. Toda če Nemci mislijo, da bodo uživali v naših narodnih državah kake pravice in se hočejo pri tem morda sklicevati na zgodovino, jim povemo, da je to bilo in se ne povrne več. Na to, kar je bilo, pa žid nič ne da.

Veselo sporočilo Amerike Jugoslovanom.

Američani v Pulju.

Oddelek za Nar. obrano razglašaja: Poveljnik jugoslovanskega brodovja, admiral Prica, je poslal tole brzojavko: Danes dopoldne je prispela semkaj ameriška misija, kateri poveljuje podadmiral Poularda. Misija je posetila poveljnika jugoslovanskega brodovja in podadmiral Poularda je tem povodom izjavil, da ima od vlade Zedinjenih držav ameriških nalog, da umiri jugoslovansko rebivalstvo in moštvo mornarice SHS in da jih opominja na potrpljenje, z opazko, naj popolnoma zupajo zaveznikom do končne rešitve jugoslovanskega vprašanja na mirovni konferenci. Ameriški admiral se je posebno zanimal za važno vprašanje na kakšen način bi se moglo s prehrano pomagati jugoslovanskemu prebivalstvu. Admiral Koch je ameriškega podadmirala pred vsem opozoril, da se pomaga bolnikom in ranjencem v Boki Kotorski in da bi bilo umestno, da se le tem najprvo zudi potrebna pomoč. Tej želji bo ameriška vlada ustregla na ta način, da pošlje ameriški Rdeči križ pomožno ekspedicijo v Trst in sicer v najkrajšem času. Napovedan je prihod ameriške vojne mornarice v Pulj.

Italijani hoteli zasesti Ljubljano.

Mariborski Slovenec, ki se je mudil te dni v Ljubljani, nam poroča, da so v četrtek, dne 14. t. m. popoldne hoteli Italijani zasesti Ljubljano. Srbski podpolkovnik Švaric se je takoj podal s svojimi kolonami Italijanom, ki so stali pri Vrhniku, naproti in je zagrozil, da bodo Srbi začeli streljati, če Italijani korakajo dalje proti Ljubljani. Lahki so se ustavili.

Ententini častniki v Ljubljani.

Preko Ljubljane potujejo na sever ententini častniki. K sprejemu na ljubljanskem kolodvoru se poroča: Neki češko-slovaški major je v razgovoru z dr. Brejcem izjavil, da je odločilni kraj Washington, kjer se vse naše zahteve resno pretehtavajo, ne le v političnem in gospodarskem ampak tudi v plemensko-historičnem oziru. To kar se sedaj godi, ni odločilno. Treba je ohraniti mirno kri in se pred vsem varovati vsakih nemirov, kar bi bilo najslabše. Povdarjal je, da smo v prihodnjic navezani na skupno delo s Čehi in da se bo čez kakih 8 dni peljal skozi Ljubljano tajnik češko-slovaškega odbora dr. Beneš. Častniki so izjavili, da stojijo Francija, Anglija in Amerika izrečno na strani Jugoslovanov.

Italijani zasedli Idrijo.

Iz Ljubljane nam poročajo, da so v nedeljo, dne 17. t. m. zasedli Italijani Idrijo. Zaloge živega srebra so naši spravili še pravečasno v Ljubljano. NV je pri vrhovnem poveljstvu ententinih čet na Krfu energično protestiralo proti nasilnim činom Italijanov v obmorskih pokrajinah in na Slovenskem. NV očita v tem protestu Italijanom, da se ne držijo pogodbe. Amerikanci, Francozi in Angličani so odločno na strani Jugoslovanov.

Italijani zasedli reško gubernijo.

Ljubljana, 18. nov.

Italijani so s silo zasedli reško gubernijo ter so potisnili Srbe iz Reke. Srbi so se morali tudi v okolici umakniti pred italijansko premočjo. Srbski bataljon je zasedel Kraljevico, Pakrac in Požego.

Jugoslovanska legija bo branila našo mejo!

Srbsko vrhovno poveljstvo je odredilo, da se pošlje na Slovensko jugoslovanska legija, ki šteje 20.000 mož. Ta legija bo imela pred vsem nalogo, da zasede severne obmejne točke.

Amerikanci prihajajo na pomoč.

Iz Reke javljajo dne 15. t. m., da so tja dospeli trije ameriški častniki, ki so izjavili, da pošlje Amerika za enkrat 1000 mož svojih čet v Trst, 1000 v Reko in 1000 v Kotor. Podpolkovnik Gales je izjavil, da prihajajo tudi zastopniki ameriške misije. Rekel je med drugim: Sedaj smo zmagali, a naša misija v Evropi še dolgo ni končana. Napraviti moramo red in spraviti zahteve posameznih narodov v soglasje.

Ljubljana pod srbskim varstvom.

Od 14. novembra naprej stoji Ljubljana pod varstvom entente. Srbski polkovnik Štefan Švaric je imenovan za provizornega višjega zapovednika nad srbskimi četami v Ljubljani kot zastopnik ententinih čet.

Proti Italijanom.

Srbi in Američani v Dalmaciji.

Minuli torek v noč so prišli Srbi v Dubrovnik, od koder odkorakajo v Metković in Trebinje. V Boko Kotsko je priplula ameriška bojna ladja. Njen poveljnik je naprosil deželno vlado v Splitu, naj izdela memorandum, v katerem naj pove, kaj so vse Italijani storili v Dalmaciji. Ta memorandum naj pošljejo Wilsonu.

Zastopniki ententinih držav v Puli.

Minuli teden so posetile Pulo ameriške, angleške in francoske ladje. Admirali zaveznških držav so obiskali poveljnika jugoslovanske mornarice. Italijanski admiral se je napram amerškemu admiralu izrekel zelo pohvalno o Čehoslovakih in njih disciplini. Le njim se je zahvaliti, da so s svojo organizacijo in disciplino vzdrževali v Puli popoln red.

Ameriški admiral je rekel med drugim: Jugo-

slovanski narod se mi zdi kot najboljša nade vzbujajoče dete med narodi sveta, ki se uči prvih samostalnih korakov. S simpatijami, veseljem in interesom sledimo razvoju mladega naroda in pripravljani smo, podpirati ga v njegovih poskusih samostojnega življenja ter se čvrsto nadajamo, da pokaže zrelost za svojo osamosvojitve zlasti s tem, da pokaže disciplino in neomajno spoštovanje pred zakonom.

Kako je v Gorici in Trstu.

Prijatelj, ki je prišel te dni iz Primorskega v Maribor, nam poroča o razmerah v Gorici in Trstu sledeče:

Italijani so sicer v Gorici priznali, da prihajajo v imenu entente, a nastopajo povsodi kot gospodarji, oziroma zmagovalci. Razpustili so goriški pokrajinski Narodni svet, odstranili na glavarstvu slovensko trobojnico ter jo nadomestili z italijansko.

Tudi sicer izginjajo ponoči slovenske trobojnice. Odstranili so na ta način trobojnice na cerkvi sv. Ignacija in kavarni Central. Te junaške čine izvršuje italijanska takinaža. Po deželi Italijani rekvirirajo živino, a ne plačajo nič, češ, da je to vse — last bivše avstrijske armade. Seboj niso Italijani pripeljali nikakega živeža ter žive od tega, kar so pač dobili v avstrijskih vojaških skladiščih in kar rekvirirajo med našimi kmeti. Lotili so se sistematično poitalijančevanja.

Italijanski general je prepovedal izhajanje lista „Goriška Straža.“ List sicer lahko izhaja, toda v italijanskem jeziku!

Sicer prihajajo vedno nove italijanske čete s strojnimi in topovi.

Gospodarsko življenje v mestu je popolnoma izumrlo. Mnogo trgovin so že zaprli. Menjalnice menjujejo 1 liro za 1.60 K. Ljudstvo iz okolice sploh ne prihaja v mesto, ker brez italijanske legitimacije ni dovoljen ne vhod ne izhod iz mesta.

Med gostilničarji vlada velika nevolja, ker italijanski vojaki plačujejo komaj četrtno navadne cene, tako plačujejo n. pr. za liter vina, ki stane 14 K, 3 lire. Dogaja se pa tudi, da odhajajo celo višji oficirji iz gostilne, ne da bi plačali.

Na Krasu je že zbrana najmanj 1 italijanska armada.

Sicer pa Italijani niso prinesli seboj mnogo denarja. To se vidi posebno po gostilnah, ki so večinoma prazne.

V Trstu so trgovci in industrijska podjetja začeli odpuščati svoje uslužbenice in delavce, ker so prepričani, da ostane Trst pri Italiji in v tem slučaju nima gospodarske bodočnosti. Vsled tega raste v trgovskih in obrtnih krogih ogorčenje proti Italiji. Za italijanski Trst so le ljudje, ki nimajo ničesar izgubiti. Italijani skušajo delati razpoloženje s tem, da obljubejejo, da bo Trst pod Italijo prosta luka. Toda proti temu bi bila vsa druga italijanska pomorska mesta. Poleg tega bi bil v tem slučaju popolnoma odvisen od jugoslovanskega zaledja. Razpoloženje se vidi tudi na zunaj. V slovenski okolici in tudi v starem mestu ni nikakih zastav.

Kakih živih Italijani do sedaj še niso pripeljali v Trst, pač pa so zaplenili tri hangarje za soško armado namenjene moke. Italijani so tudi onemogočili, oziroma prepovedali vsak promet z zaledjem. Vsled tega vlada v vseh krogih velikansko ogorčenje. Vesti v časopisih, kako so padle cene živih v Trstu, so bajke. V Italiji sami stane 1 liter olja 30 lir in Italija je sama popolnoma odvisna od Amerike.

Kakor na Goriškem, rekvirirajo Italijani tudi v tržaški okolici in Istri živila, posebno živino.

Jugoslovansko brodovje rešeno.

Bivšo avstro-ogrsko vojno in trgovsko brodovje je v popolni posesti Narodnega veča. Jugoslovanska zastava je po ententi priznana. Narodno veče je dalo vse jugoslovansko brodovje ententi na razpolago. Velike jugoslovanske trgovske ladje so že pred dnevi odplule v Ameriko po živila.

Poznanjska v rokah Poljakov.

Iz Poznanja javljajo dne 15. t. m.: Od včeraj se nahaja mesto in večji del Poznanja v poljskih rokah. To pa se ni zgodilo vsled dohoda poljskih legionarjev od zunaj, marveč s tem, da so Poljaki dobili v svoje roke delavske in vojaške svete.

Amerikanci zasedli Strassburg.

Kakor nam poročajo iz Zagreba, so včeraj, dne 17. t. m., Amerikanci zasedli nemško mesto Strassburg.

Češko-slovaška vlada.

Bodoča češko-slovaška vlada bo, kakor se čuja iz zanesljivega vira sestavljena tako-le: Ministrski predsednik dr. Karol Kramar, minister zunanjih del dr. Beneš, vojni minister Vaclav Klofač, minister notranjih del Švehla, finančni minister dr. Stransky, železniški minister dr. Zahradnik, minister poštni Jiri Stribrny, minister za narodno zdravje

Srbar, justični minister dr. Soukop, naučni minister Haberman, poljedeljski minister Prašek; za državnega tajnika je imenovan prof. dr. Drlina, za predsednika parlamenta pa je izvoljen bivši državni poslanec Tomašek.

Tatvine na debelo.

Znano je, da so imeli vsi visoki avstrijski generali cele vagonne prtljage, živih itd., kar so vse pokradli v zasedenem ozemlju. Temu izgledu svojih predpostavljanih so potem sledili nižji častniki in moštvo, ki so ropali in kradli vse križem. Neki dunajski list piše o tem:

Dasi je državni svet razglasil, da bo postopaj proti tatovom in plenilcem z brezobzirno strogo, mislijo vendar mnogi ljudje, posebno častniki in vojniki, da je vse, kar jim je bilo izročeno na erarični lastnini, blago brez gospodarja. Vsak vlak, ki pride na kolodvor, prinese tisoč vojakov, od katerih ima vsak kaj za prodaj. Čevlji se prodajajo za malo kronic, vreča moke 85 kg za 100 K itd. Deli obleke, orožje itd. se istotako oddajajo za slepo ceno. Se buyje stvari uganjajo častniki, ki se vračajo iz fronte. Polastili so se avtomobilov in pridejo do mestne meje s težko naloženimi avtomobili nakradenega blaga. Veliko število takih avtomobilov se je polovilo in tako rešilo dragoceno vsebino.

Odprto pismo Viljemu.

Listi priobčujejo naslednje odprto pismo cesarju Viljemu:

Ali si bil na bojišču, ko je bilo ob gromenju topov, ob pokanju pušk in praskanju granat na tisoče mož na tvoj ukaz poginanih v naročje smrti? — Ali si bil v zakopih, ko so tam naši očetje, bratje in sinovi v mrazu in na dežju, poleti in pozimi, podnevu in ponoči vsled tvoje volje gledali smrti v obraz? — Ali si bil na morju, ko je bilo na stotine ljudi s tvojim torpedom vrženih z ladij in so se brez pomoči potapljali? — Ali si videl zgorela mesta, zapuščene vasi in opustošeno polje? — Ali si videl mlake ljudske krvi, grmade trupel, tisoče pohabljenih teles? — Ali si slišal krik groze in obupa, stokanje in vzdihovanje ranjenih in umirajočih? — Ali nisi slišal obupnih klicev in joka vdov in sirot, ali nisi slišal preklinjanja milijonov ljudi, zmrzlelih, lačnih in obubožanih? — Samo misel na gorje, na gorje, na boleštini in strahote, ki si jih ti zakrivil, razgreva dušo, stiska srce in s solzami zaliva oči, v tebi pa ni niti trohice časti in vesti. Nisi vreden življenja. Le pojdi in daj svoje telo vodnim roparskim pticam, da boš vsaj njim za užitek.

Invalidi, vdove in sirote.

Politične vesti.

„Marburgerca“ laže. Mariborska klepetulja je nepopoljšljiva lažnjivka, ki hoče z lažmi rešiti ostanke nemške kulture na Spodnjem Štajerskem. Kako nesramno laže, dokazujejo popravki naše vojaške oblasti, katere mora prejemati in iz katerih se vidi vsa gnusoba nemškonacioalne lažnjivosti. »Marburgerca« kajpada laže naprej. V včerajšnji številki lažnjivo poroča o protestu državnega tajnika za zunanje zadeve nemško-avstrijske republike zoper jugoslovansko mobilizacijo, češ, da se taka mobilizacija ne sme izvršiti v spornem mariborskem okraju. V omenjenem protestu pa ni govora o mariborskem okraju, temveč samo po mariborskem mestu. Tudi ni res, da bi bila narodna vlada v Ljubljani razveljavila omenjeno mobilizacijo, je marveč samo izjavila, da na mariborske Nemce na reflektira.

Ušesa „Marburgerce“ segajo do Dunaja. Cesar dunajski listi niso slišali in zapisali in tudi graški listi ne, to je natanko slišala Marburgerca. In da bi tudi njeni verni bravci to slišali, je zapisala, da je nemško-avstrijski državni svet sklenil, da spadajo sodni okraji Marenberg, Maribor in Ptuj k nemško-avstrijski državi. Dvomimo, da bi nemško-avstrijski državni svet sklepal take neumnosti. Če pa bi tudi storil tak sklep, bi bil ravno toliko vreden, kakor če bi ti gospodje sklenili, da bo zanaprej luna izključna last nemško-avstrijske države.

Napravite vendar obračun! Prijatelj lista nam piše: »Marburgerca« in »Montag« hujskata in pišeta dan za dnem tako kakor, da bi se tiskala v Nemški Avstriji. Rovarita proti Jugoslaviji. To je vendar čin veleizdaje! »Montag« hujska danes vinogradnike proti Jugoslaviji. Cenzura, kje si?

Zborovanje češko-slovaške narodne skupščine. V seji češko-slovaške narodne skupščine v Pragi 15. nov. se je vršila razprava o interpelacijah slovaških poslancev glede krvavih dogodkov na Slovaškem. Na interpelacijo je izvajal ministrski predsednik dr. Kramar, da orvotno ni bil namen nove češke vlade zasedi z orožjem slovaške pokrajine na Ogrskem, ker bo vprašanje ogrskih Slovačkov v smislu Wilsonovih načel o samoodločevanju narodov itak rešeno na mednarodni konferenci in sicer v prid Čehoslo-

vakov. Toda madžarski brutalni sistem je začel v zadnjem času s posebno krutostjo preganjati ogrske Slovake, tako, da so bili poslednji prisiljeni poklicati Čehe na pomoč. Češko-slovaške čete so nato zasedle ogrsko slovaško ozemlje, pri čemer je pa prišlo do krvoprelitja. Toda češko-slovaške armade, nahajajoča se v Franciji in Italiji, so se pod poveljstvom nekoga francoskega generala začele pomikati proti češko-slovaškemu ozemlju, da sporazumno s slovaško vlado, ki ima svoj sedež v Ogrskih Skalicah, zaselejo vse češko-slovaško ozemlje na Ogrskem.

Čehoslovaška republika. V seji čehoslovaškega NS dne 14. nov. je bil profesor Masaryk izvoljen za prvega predsednika čehoslovaške republike.

Masaryk — Wilsonov svetovalec. Češki listi javljajo, da pride predsednik Masaryk začetkom decembra v Prago, kjer pa ostane le malo časa, da se na to poda na kraj mirovne konference, da bo tam zastopal s svojim uplivom češko-slovaško stran. Obenem bo Masaryk Wilsonov svetovalec v slovanskih zadevah. Minister zunanjih zadev dr. Beneš pride v 8. dneh v Prago in sicer pojde iz Pariza preko Ljubljane.

Vprašanje jugoslovanske zastave rešeno. Laški admiral Reiner je sporočil velikemu županu reške županije dr. Lencu, da je vprašanje razobešanja jugoslovanske zastave na parnikih rešeno v popolnem skladu z jugoslovanskimi zahtevami. Namesto dosedanje avstrijsko-ogrskje zastave se razobesi na prvi jambor jugoslovanska, na drugi pa bela zastava.

Srbi na Ogrskem in ob Adriji. Na Ogrskem so Srbi zasedli Peč, ob jadranski obali pa Reko, Metković in Trebinje v Hercegovini.

Wilson se udeleži osebno mirovne konference. Wilson se je odločil, da se udeleži osebno mirovne konference ter pride v tamen v Evropo. Pričakujejo ga v Londonu okoli srede decembra.

Poljaki zahtevajo mesto Poznanj. V noči od 14. na 15. nov. so prikorakale poljske čete pred mesto Poznanj na Prusko Poljskem ter so pozivale mestno zastopstvo in mestnega vojaškega poveljnika, da jim izročita mesto. V bistvu so se Nemci že udali, toda vrše se še pogajanja.

Prisega jugoslovanskih vojakov. Narodna vlada v Ljubljani je dovolila to besedilo prisage: »Prisegam in se rotim pri Bogu Vsemogočnem in svoji časti, da hočem zvesto in z vso dušo, z vsem srcem, z vso voljo služiti vladi Narodnega sveta Slovencev, Hrvatov in Srbov kot ljudski in zakoniti oblasti. Prisegam sebi in svojim dragim, svoji deci in svojim roditeljem, da hočem odredbe Narodnega sveta Slovencev, Hrvatov in Srbov brezpogojno, povsod in v vsakem času izvrševati in da hočem biti pokoren ukazu predpostavljenih zapovednikov in vsem narodnim postavam in zakonom za napredek, edinstvo, svobodo in moč. Tako hočem in v to mi pomagaj Bog!«

Koroški denar. Koroški Nemci so dali tiskati lasten denar. Imenom Narodne vlade SHS je komisar Smodej izročil koroškemu nemškemu »Vollzugsausschussu« Nemške Avstrije v Celovcu pismo izjavo, da Narodna vlada ne priznava teh »koroških bankovcev« in odklanja vse obveznosti, ki nastanejo iz te finančne organizacije, za vse tiste delo Koroške, ki bodo končno pripadali Jugoslaviji. Slovenci, ne sprejemajte nemško-koroškega denarja!

Madžarsko nasilje in okrutnost. Kranjski strelci, ki so bili v Srbiji, so se preko Oršove in Ogrske z vlakom vračali v domovino. V Karansebesu so jih najprvo oropali Rumuni. Ko je vlak pripeljal na madžarsko postajo Kiskunfelegyhaza so nas tam madžarski roparji ne samo napadli kot sovražnike temveč nas tudi popolnoma oropali. Na naš vlak so naperili strojne puške in streljali na nas kakor v strelskem jarku. Imeli smo 1 mrtvega, veliko ranjenih in 1 pogrešanega. Če se naši ne bi vlegli v vozovih na tla, bi bili večinoma vsi mrtvi. Ko so videli, da se ne moremo več braniti, so nas slekli skoro do nagega. Vzeli so nekaterim kar čevlje z nog, suknje in sploh vse, kar smo imeli. Živila so nam odvzeli popolnoma, ravno tako tudi tobak. Toplji so nas, udarjali z puškinimi kopiti, zabodali z bodali, sekali s sabljami in vse to brez vzroka, samo radi tega, ker smo bili Slovenci. To so res pravi azijski tolovaji. Nemci so na progi Fehring—Gradec z nami mnogo lepše ravnali, dasiravno je znano, da je Nemeč tudi navdahnjen sovraštva proti nam. Rešite takoj vse Nemadžare iz madžarskega jarma. — Nadporočnik Josip Šerbec od 2. gor. strel. polka.

Ogrska se razglasi kot republiko, ker je kralj Karel odstopil.

V Švico so odpotovali dne 14. t. m. odposlanci NS v Ljubljani: Ivan Hribar, dr. Mohorič, dr. Brezigar, Anton Kralj in Ivan Gruden. V Švici se bodo vršila gospodarska pogajanja.

Ameriško brodovje je dne 15. t. m. priplulo v Boko Kotorsko.

V Nemčiji traja revolucija dalje. Ljudje se pobijajo, morijo, ropajo in požigajo sela.

Viljema hočejo postaviti pred poroto. Bivši predsednik Združenih držav Severoameriških Taft zahteva, da mora Holandska v smislu mednarodnega prava izročiti bivšega nemškega cesarja Viljema, ki se ima postaviti pred poroto, da ga obsodi vsled njegovih zločinov.

Hrvatske čete zasedle Medjimurje. Hrvatske čete so dne 13. t. m. prekoratile stare hrvatske meje ter zasedle Medjimurje.

Ječe v Zalagerszegu vpijejo. Prekmarce razdivjani Madžari še naprej vesijo, streljajo in zapirajo. Zaprto je veliko prekmurških Slovencev v mestu Zalagerszeg. Kljub temu raste navdušenje za Jugoslavijo. Letaki, okoli 14.000, letajo po Prekmurju sem in tje, dasi zapirajo tiste, pri katerih jih najdejo. Prekmurški duhovniki so že vsi za Jugoslavijo, tudi bivši omahljivci. Še sobotski dekan, ki je še 25. oktobra pod pritiskom madžarske vlade govoril za Ogrsko, govori sedaj celo v cerkvi za Jugoslavijo. Madžari že uvidevajo, da se jim rušijo tla, zato obljublajo Prekmurcem slovensko avtonomijo. Toda Prekmurci odklanjajo avtonomijo, ker vedo, da je to le pretveza, in zahtevajo Jugoslavijo.

Nedeljske prireditve. Krona nedeljskih narodnih slavnosti je bila velika manifestacija za Dravsko dolino v Rušah. Na slavnosti so govorili dr. Rosina, Lesjak, srbski nadporočnik in več drugih. Vladalo je veliko navdušenje. Navzočih več tisoč ljudi. — V Limbušu pri Mariboru je bilo zborovanje po sv. maši pri g. Robiču. O sedanjem položaju in novejših dogodkih je poročal član NS urednik Žebot. Shodu je predsedoval č. g. župnik Bračič. Vse je navdušeno za Jugoslavijo. — Pri Sv. Juriju v Slov. gor. je na shodu govoril član NS Voglar in Roškar. Zborovanje je uspelo zelo dobro. — Na dobroobiskanem ljudskem taboru v Sv. Petru pri Mariboru je govoril član NS dr. Leskovar.

Jugoslovansko slavje na Ponikvi ob južni žel. Dne 1. nov. se je izvolil odbor NS, ki šteje 15 članov pod predsedstvom župnika č. g. Antona Kociper. Osnovala se je tudi Narodna straža pod vodstvom tukajšnje orožniške postaje. — Dne 10. nov. pa smo slovesno obhajali narodni praznik Jugoslavije. Po slovesni službi božji se je zbrala v ličastna množica ljudstva na prostoru sredi vasi. Raz hiš, ki so bile z venci okrašene, so plapolale krasne slovenske trobojnice. Godba in prepevanje domoljubnih pesmi je povzdignilo celo slavnost. Ob lepo okrašenem slavoloku, ki je nosil napise: »Živela svobodna Jugoslavija!« in »Delavec, kmet in meščan, naj uživa svobodo dan!«, sta nastopila kot govornika župnik g. Anton Kociper in postajenačelnik g. Josip Mohorko. Po teh dveh govorih se je vršil obhod po vasi, katerega so vodili trije jezdeci v sokolski opravi. Po obhodu je obstopila množica staročastiti takozv. Slomšekov oreh, pod katerim je slovit lavantinski knezof Anton Martin Slomšek kot 12letni deček prestal prvo šolsko skušnjo. Ob tem orehu so s krasnimi govori navduševali zbrano množico g. dr. Josip Karlovšek, sedanjí imejitelj Slomšekovega doma, in posestnika g. Jakob Vrečko in g. Franc Žličar. Po končanem slavju se je na poziv g. Josipa Mohorko pobiral narodni davek. Ganljivo je bilo videti, kako so prihajali udeleženci pod Slomšekov oreh in polagali tu svoje darove na oltar domovine. Nabralo se je 894 K 52 v. Za narodne znake se je izkupilo 241 K 50 v., torej skupno 1136 K 2 v. Po odpeti jugoslovanski himni se je množica mirno razšla. Prekrasno narodno slavje ostane vsem Ponkvljanom v neizbrisnem spominu.

Prebivalcem ptujskega polja! NS ve, da je začelo ljudstvo ropati, potem ko so ropali vojaki in potem ko so nekateri poveljniki na sramoten način zapustili taborišče. Branitelji Sterntala so branili vse sterntalsko imetje kot last države SHS. Nihče od njih si ni vzel niti najmanjše stvari. Ljudstvo naj pomisli, da je to taborišče tudi še za naprej namenjeno najsiromašnejšim med siromašnimi našega naroda, namreč vojnim invalidom in njih rodbinam, zategadelj naj nikar ne skuša več ropati ali celo požigati, narobe, samo naj pomaga varovati vse sterntalske naprave, zlasti: barake, vodovod, kanalizacijo in električno centralo in naj vobče skuša popraviti sramoto, ki si jo je z ropanjem nakopalo na svoje dobro ime s tem, da ugrabljene reči prostovoljno vrne, in da tudi samo štiti taborišče. Ljudstvo naj premisli, da so tuji roparji in grabeži, ki so s tem sramotnim delom pričeli, žalibog nekažnovano odnesli pete, in da so ostali samo še branitelji Sterntala in narodnega imetja, ki so pripravljene storiti svojo dolžnost do zadnjega. Vsem pa, ki bi si tega opomina ne hoteli vzeti k srcu, sporočamo, da taborišče od dne 4. nov. naprej stoji pod varstvom strojnih pušk in da se bo obvarovalo za vsako ceno.

Politični sestanek v Ljubljani. Na četrtek, dne 21. novembra ob 10. uri predpoldne so povabljeni na politični sestanek v Ljubljano v hotel »Union« odposlanci vseh Slovenskih ljudskih strank in slovenskih pokrajin. Razgovarjalo se bo o političnih

predmetih, o nekaterih točkah »pravilnika« Veslov. Ljudske stranke, ki zahteva novih revizij. Na sestanku so nujno povabljeni vsi bivši državni in delni poslanci, zastopniki osrednje štajerske politične organizacije (Kmetске Zveze) in zastopniki krajnih političnih organizacij. Upoštevajo se sicer prometne težkoče, vendar se pričakuje zanesljiva udeležba. V četrtek v Ljubljano!

Narodni praznik obmejnih Slovencev v Št. Ilju v Slov. goricah se bo vršil na zahvalno nedeljo, dne 24. novembra. Udeležili se bodo te slavnosti obmejni Slovenci od Radgone do Lučan in iz vseh župnij severnega dela Slov. goric. Slavnost se začne ob 11. uri dopoldne s slovesnim obhodom z godbo, jezdeci in vozovi na čelu. Pred Slovenskim Domom nato slavnostno zborovanje. Govori, petje, godba. Obmejni Slovenci, prihitite dne 24. nov. v velikem številu v obmejni Št. Ilj!

Tedenske novice.

Proslava dr. Korošča. Ožji rojaki našega prvoboritelji dr. A. Korošča so priredili na njegovem rojstnem domu, Sv. Jurij na Ščavnici veliko manifestacijo za Jugoslavijo. V cerkvi je bila slovesna služba božja s slavnostno pridigo. Potem je šel velikanski spreved z godbo in slovenskimi zastavami šolske mladine od cerkve na rojstni dom. Tam je bil krasno okinčan s sliko dr. Korošča in Wilsona, ki ju je napravil domači slikar. Tam je pospravil gospodar rojstne hiše vse udeležance. Za njim je pa govornik, domači župnik Fr. Stuhec, velik pomen jugoslovanskega razvoja, ki mu stoji na čelu slavni rojak, dr. Korošec. Potem so se nastopili gg. Jožko Rajh iz Mote, dr. Stanjko iz Ljutomera, župan Nemeč iz Sv. Jurija, okrajni glavar dr. Vavpotič iz Ljutomera in prof. dr. Slavič iz Maribora. Vmes so se vrstile deklamacije in petje z godbo. Po slavnosti je gospodar hiše, g. Sinko s svojo soprogo, sestro dr. Korošča, pogostil pripravljene odbor. Slavnost bo ostala vsem rojakom v neizbrisnem spominu.

† **Dekan Franc Bohak.** Dne 15. t. m. je po daljši, mučni bolezni v starosti 47 let umrl ter bil danes pokopan, mnogozaslužni slovenjebistriški dekan č. g. Franc Bohak. Rojen je bil leta 1871 v Poljčanah in kot tretjeletnik v mašnika posvečen leta 1896. Kot kaplan je služboval pri Sv. Juriju ob juž. žel., pri Sv. Magdaleni v Mariboru, pri mariborski mestni stolni cerkvi do leta 1907, ko je bil imenovan za mestnega župnika in dekana v Slov. Bistrici. Leta 1908 je pa bil imenovan za kn. škof. duhovnega svetnika. Blagosrčnemu in ljudomilemu duhovniku svetila luč! Žalujočima materi in sestri naše srčno sožalje.

† **Dr. Ivan Sobočan.** Med prekmurškimi Slovenci kosi smrt neusmiljeno. Dne 15. t. m. je umrl v Gradcu lazarist dr. I. Sobočan, ki je pred enim mesecem promoviral za doktorja bogoslovja. Za kaplanom Tomažičem in diakonom Kūharjem v Beltincih, ki sta pred kratkim umrla, je bil rajni najmlajši prekmurški pisatelj, ki bi lahko veliko koristil svojim ožjim rojakom. Svetila mu večna luč.

Črnogorski junak Vešović na potu skozi Maribor. Minulo soboto, dne 16. t. m. se je vozil iz Prage v Zagreb transport 40 srbskih internirancev in jugoslovanskih dijakov. Med bivšimi interniranci so bile štiri srbske dame. Transport je vodil dr. D. Prohaska iz Zagreba. V istem vozu se je vračal iz Češke, kjer ga je bivša avstrijska vlada internirala, znani črnog. junak gen. Vešović z dvema hčerkama, General Vešović se je boril proti avstrijski vladi v Črnigori tudi še po kapitulaciji. Avstrijska uprava v Črnigori je razpisala za njegovo glavo visoko nagrado, a se ni našel med Črnogorci nikak izdajalec. Končno se je, prisiljen vsled razmer, sam javil avstrijski oblasti, ki ga je internirala na Češkem. Sedaj je rešen tudi on.

Pogreb gspdc. Ilke Golec se je vršil v soboto popoldne ob ogromni udeležbi narodnega občinstva. Krsto je krasilo veliko število krasnih vncev. Brat pokojnice, č. g. vojni kurat Januš Golec radi bolezni ni mogel priti na pogreb. Svetila vrli in navdušeni Jugoslovanki nebeška luč! Naj ji bo slovenska zemljica lahka!

Truplo pl. Borooviča, gojeaca mariborske višje vojaške realke. Dne 8. t. m. se je na nekem otoku v Dravi pri Ptujju našlo poplavljenno truplo dne 28. septembra 1918 ponesrečenega sina vojskovodje Borooviča ter pokopalo na ureditev poveljstva

vojaške višje realke provizorično na ptujskem pokopališču.

Celjski NS izdaja svoje lastno glasilo »Glasnik NS v Celju.« List izhaja po potrebi od slučaja do slučaja. Naročnina 4 K. Naroča se v pisarni dr. Kalana v Celju.

Ravnatelj okrajnega finančnega ravnateljstva g. dr. Povalej je dospel v Maribor in prevzel vodstvo tega urada namesto dosedajnega ravnatelja dr. Tauzherja.

Vzorna Narodna straža je organizirana po Slovencih v Studencih pri Mariboru. Županu dr. Juritschu seveda ni ljubo, da Slovenci nosijo orožje in si sami čuvajo svojo last in življenje. Poklican je na pomoč belo-zelene iz Maribora, kateri so nekaj mož naše straže s silo razorožili. Belo-zeleni pa sedaj obžaljujejo svoj čin, a naša straža vedno še vrši svojo službo.

Smrt nesrečnega »Štajerca.« Naznanjamo žalostno vest, da je po daljšem hiranju zatisnil svoje hrome oči in izdihnil svojo kosmato dušo znani »Štajerc« v Ptuj.

Ornig zbežal k Sv. Barbari. Na svoje posestvo pri Sv. Barbari je zbežal bivši vodja spodnještajerske nemškutarije in bivši ptujski župan Ornig.

Delavski svet, ki šteje 29 članov, se je polastil oblasti in vodstva južnoželezniških delavnic ob koroškem kolodvoru. Dosedanji vodje so odstavljene. V delavskem svetu so sami socialni demokrati in ne eden Slovenec.

Plačevanje davkov. Od 1. novembra t. l. razpolaga z vsemi javnimi dohodki spodnje Štajerske narodna vlada SHS v Ljubljani. Častna dolžnost vseh državljanov je redno in točno in dobrovoljno plačevati zapadle davke, ker brez denarja nobena država ne more biti in ima naša država zlasti v svojem začetku velike potrebe. Vse se bode le za našo državo porabilo po sklepih in odobritvi ljudskega zastopstva. Dosedaj se je davek vplačeval po poštnohranilničnih položnicah. Ker se je pa vplačani denar doslej zaračunal za vso deželo v Gradcu, ne more se nadalje vzdržati plačevanje davka po dosedanjih poštinih položnicah, kar se Spodnje Štajerske tiče, ker je glede teh plačil potreben dolgotrajen obračun z graško vlado. Zato pozivamo vse davkoplačevalce, da do daljše odredbe plačujejo davke pri davkarjih v gotovini. — Poverjenik za finance narodne vlade SHS v Ljubljani: Dr. Vekoslav Kukovec.

Izzrebanje porotnikov v Mariboru. Za decembersko porotno zasedenje mariborskega okrožnega sodišča, ki se prične v ponedeljek, dne 9. decembra t. l., so bili izzrebani sledeči porotniki: Franc Nekrep, posestnik v Rošpohu; Jakob Kerschnik, posestnik v Pobrežju; Karel Gornik, posestnik, Selnica ob Muri; Vid Burg, posestnik, Jurovec; Ivan Vauda, posestnik, Ciglenci; Jurij Šantl, posestnik, Slemen; Ignacij Kumer, posestnik, Sv. Martin; Anton Lampe, posestnik, Spodnja Polskava; Franc Rečnik, posestnik, Bohova; Ožbolt Hönigmann, tovarnar, Ljutomer; Anton Arnuš, posestnik, Ljutomer; Anton Sernc, posestnik, Bezena; Rajmund Lirzer, posestnik, Maribor; David Gselman, gostilničar, Maribor; Friderik Glaser, posestnik, Smolnik; Franc Vračko, posestnik, Jelovec; Ivan Ferk, posestnik, Sp. Kortina; A. Huber, fotograf, Ljutomer; Jakob Klemenčič, veleposestnik, Središče; Franc Mikl, gostilničar, v Placerjih; Josip Šerbinek, posestnik, Plač; Ignacij Kranjc, gostilničar, Sv. Vid; Janez Baumgartner, posestnik, Pernice; Ivan Mlinerič, posestnik, Gornja Senarska; Franc Zemljčič, posestnik, Gornja Vrhloga; Jakob Witzmann, posestnik, Kumen; A. Käfer, kavarnar, Maribor; Rudolf Lešnik, posestnik, Hotinjavas; Viktor Skrabar, notarski kandidat, Ptuj; Anton Bračko, posestnik, Hrenova; Janez Rečnik, posestnik, Pivola; Alojzij Senčar, posestnik, Ptuj; Stefan Pauman, posestnik, Podova. Kot nadomestni porotniki: Janez Pavalec, Jožef Stauder, Ant. Turk, Peter Trutschl, Jakob Rutnik, Konrad Šulin, Karel Tuta, Julij Pfriemer in Leopold Supanec, vsi iz Maribora.

Rop in plenjenje. Iz Rajhenburga nam piše: Krog premogovnika v Raištanju so se navzeli nekateri posestniki socialdemokratskih naukov in idej. Ko je napočila Jugoslavija, so menili, da je že prišel čas one prostosti, ko sme vsak vzeti, kar hoče, ko se bo delilo premoženje, da bodo imeli vsi enako. Pod vodstvom posestnika Dominika Bohorč iz Plešivca so začeli nekateri posestniki, njih sinovi in delavci udeleževati te nauke, oropali so več oseb in dne 5. t. m. naskočili celo trg Rajhenburg. Kakih 50 jih je bilo, večinoma ženske. Moški so bili oboroženi s puškami, sekirami, cepci, dinamitom, katerega so si nakradli v premogovniku. Trg ni bil pripravljen na tak obisk, narodna straža še ni bila organizirana, oba orožnika sta zbežala, trg je bil prepuščen v milost in nemilost roparski druhalji. Roparji so zahtevali, da v dveh dneh zapusti trg več trgovcev, obrtnikov, več uradnikov trboveljske družbe, zahtevali so glavo orožnika Kovača, po katerem so tudi streljali, a brez uspeha. Nato so se lotili Zenerjeve mesarije ter pobili vse šipe. Na smrt bolanemu trgovcu in županu Preskerju so žugali, da umorijo njegovo in ženo, če jim takoj ne odpre svoje trgovine. Oplenili so jo in naredili veliko škodo. Ng. kaplana ma se je posrečilo, da sta pomirila druhal, sicer bi bili oplenili še več trgovin, kakor so nameravali. —

Roparji so se malo časa veselili naropanega blaga. Pod vodstvom majorja Pajka je že naslednji dan dospelo krdelo vojakov iz Zagreba, ki so polovili celo roparsko tolpo in vtaknili v zapor. Le roparski vodja, Dominik Bohorč, je odkuril v Bohor. Res pomilovanja vredne so obilne žrtve, ki so nasedle pogubonosnim naukom socialdemokratov. Pač tudi v Jugoslaviji veljajo še vse prejšnje postave, pa če bi tudi ne, velja še vedno nepretrgano naprej 7. božja zapoved — ne kradi!

Tiskovna pomota. V 91. številki »Straže« nam se je v predzadnjem odstavku uvodnega članka vrnila neljuba tiskovna pomota. Namesto: »poderuhov Watzulika...« se mora pač glasiti: »sodnikov Watzulika...«

Živež za Nemčijo na potu. Osem nekdanjih nemških parnikov je zapustilo New-Jork z živežem, namenjen za Nemčijo. Nemški državni kanler Ebert se je bil obrnil na Wilsona s tržaševno prošnjo in Wilson je takoj odgovoril pomirjevalno ter obljubil, da se pošljejo živila v Nemčijo. Zahteva pa zagotovilo, da se v Nemčiji ohrani red in mir.

Vojaški pozdrav. Vojaški poveljnik v Mariboru je ponovno zapovedal, da mora vojaštvo (moštvo in častniki) nižje šarže višje pozdravljati, ne glede na to, ali nosijo na čepicah jugoslovanski ali belo-zeleni znak. Odslej bo vsakogar, ki se ne pokori temu povelju, najstrožje kaznoval.

»Die Wacht am Rhein.« Kako so bili Nemci zatel bani v svojo znano narodno himno »Die Wacht am Rhein« (stražarji ob Renu), dokazuje dejstvo, da so peli in tulili to svojo pesem ob vsaki priliki s svetim navdušenjem. Dobro nam je še v spominu, ko so v začetku vojne nemški hajlovec slovenskega dijaka na mariborskem Stolnem trgu pobili s palicami na tla, ker se ni odkril v trenutku, ko so zaorili to pesem. Gorje Slovencu, ako se bi ne bil odkril v trenutku, ko se je v njegovi bližini zapela ta pesem — bil bi v smrtni nevarnosti. Sedaj pa se je izkazalo, da so bili Nemci slabi stražarji Rena, kajti francoske čete so že zasedle levi ter bržčas že tudi desni breg Rena in nemška narodna himna »Die Wacht am Rhein« je naenkrat potihnila — storila je prav žalosten konec.

Kako se je zabaval nemški kronprinca na fronti. Senzacija je vzbudila v celi Nemčiji vest časnika »Staatsbürger Zeitung« o nemškem kronprinca in o njegovem razkošnem življenju v vojnem glavnem stanu. Žena njegova ga je hotela nenadoma bosetiti — pripelala se je v glavni stan z avtomobilom. Ko se je ustavil avtomobil in so orđonanci spoznali princezino, so to hitro naznanili kronprinca, ki se je nahajal v velikem poslopju v I. nadstropju sredi velikega števila »dam« in oficirjev. Gospodje in »dame« so si bili deloma zmenjali obleke in počenjali druge nesramnosti. Kronprinca je baš s težkim jezikom imel govor, ko je vstopil orđonanci in mu javil dohod njegove visokosti. Princ je prebledel in splošna panika se je polastila razposajene družbe. Neki častnik je hitro skočil iz dvorane in srečal princezino, baš ko je hotela po stopnicah v I. nadstropje. Zarotil jo je, da mora z njim nemudoma v klet, ker preti velik zračni napad. Spočetka ni hotela verjeti, slednjič pa jo je vendar prepovobil, da naj se izogne in nikar ne izpostavlja smrtni nevarnosti. Ko je prinesel orđonanci to poročilo v dvorano princeve razkošnosti, so se vsi oddahnili. Pol ure kasneje je šel princ do svoje žene in ji sporočil, da je nevarnost že pri kraju.

Vojna ladja »Schleswig« se potopila. Iz Berlina se dne 14. t. m. poroča, da je torpedo neke druge ladje potopil veliko nemško vojno ladjo »Schleswig« 460 mož posadke je izgubilo življenje.

Dopisi.

Maribor. Na okrožnem glavarstvu v Mariboru je oddati več vagonov korenja, bele repe, čebule itd. Oglasiti se je na okrožnem glavarstvu v Mariboru.

Maribor. Urad »Feldtransportleitung« ima svojo pisarno v Tegetthoffovi cesti št. 45.

Slov. Bistrica. Tukaj se vrše v nedeljo, dne 24. novembra t. l. velika jugoslovanska manifestacija.

Gornja Radgona. Tukaj se vrši v nedeljo, dne 24. t. m., veliko zborovanje za domače in sosednje kraje. Pride govornik NS iz Maribora. Agitirajte za obilno udeležbo! Jugoslovani na plau!

Sv. Rupert v Slov. gor. Umrla je Hel. Kranfogl, veleposestnica v Spodnji Vohičini. Naj počiva v miru!

Jarenina. Dne 22. oktobra smo pokopali iz Poličke vasi 78letnega stareka, posestnika Antona Jager. Bil je stara slovenska korenina. Bodi mu Bog plačnik!

Mala Nedelja. Mnogo se sedaj bere po časopisju o ropanju in plenjenju. Tudi pri nas se je pojavila dne 5. t. m. popoldne pijana tolpa, oborožena z gorjačami, iz sosedne fare Sv. Tomaža. Razbili so vse izložbe, oropali in uplenili trgovino Franca Senčar. Ker se jim brez orožja nikdo ni upal postaviti v bran, so prišli drugega dne še tudi nekateri domačini, med temi je bilo mnogo sicer poštenih ljudi, ki so se dali zapeljati, češ, sedaj smo prosti, zdaj lahko delamo kar hočemo, in so istotam oropali kso trgovino in stanovanje ter uničili vse pohištvo. Škoda je velika. Trepotali smo že vsi, ker so grozili, da zopet pridejo. K sreči smo dobili dne 7. t. m. pomoč in sicer vojaško s strojno puško iz Ljutomera, ki so pokazali, da je še vedno pravica v veljavi.

Mala Nedelja. Na laški fronti, v južnih Tirolih, žrtvoval je dne 25. septembra t. l., star komaj 22 let, po skoraj štiriletnem vojaškem službovanju,

svoje življenje podčastnik 2. polka tirolskih cesarskih lovcev Jožef Malek iz Drakovec, po poklicu kolar. Visoko je čislal svoje dobre starše. Lepo je bilo sporazumljenje med sestrama in bratoma. Bil je vzor lepega vedenja, marljivosti in štedljivosti. Dolgo dobo je bil naročnik »Straže« in »Slov. Gospodarja«, kakor so njegovi domači še sedaj. Blagi rojak, videl si zarjo svobodne Jugoslavije. V najboljšem spominu nam ostaneš. Svetila ti večna luč!

Studence. V bolnišnici križarskih sester v Gradcu je umrla dne 1. t. m. pridna mati g. Julijana Bauman. Z neizrekljivo vnemo je želela Jugoslavije in pobirala za njo podpise. Svetila ji zdaj v nebeški domovini večna luč!

Sedlarjevo pri Podčetrtku. V mariborski deželni bolnišnici je dne 13. t. m. po daljši bolezni vsled vojnih posledic umrl v 21. letu svoje starosti Jurij Kliček, sin tukajšnje posestnice-vdove Ane Kliček. Blagemu mladeniču bodi zemljica lahka, žalujoči rodni ni pa bodi Vsemogočni tolažnik!

Dramlje. Iz tehtnih razlogov je narodni praznik v Dramljah, ki je bil določen na dne 17. t. m., preložen na 24. t. m., o čemur se narodno občinstvo uljudno obvešča.

Pristna slivovka in droženka 45—52 procent. močna prodaja se na debelo in drobno. Restavracija Narodni dom, Maribor.

Močno blago za predpasnike, volneno ruho, perilo in evirn dam za krompir. Maribor, Kaiserfeldgasse 19/1, vrata 4. 261

ZAHVALA.

Za premnogo dokaze iskrenega sočutja ob prerani smrti naše nepozabne hčerice in sestre

Ilike Golec

za krasno cvetje in mnogoštevilno spiemstvo na zadnji poti, izrekamo vsem najpriščišnji zahvalo.

268 Žalujoča družina Golec.

+

Dne 8. novembra je po dolgi mučni bolezni mirno v Gospodu zaspal previden sv. zakramenti

Janez Čeh,

bivši gostilničar v Gornji Koreni,

dober sosed in gospodar ter skrben oče 4ih nedoletnih otrok še komaj 43 let star. K zadnjemu počitku so ga spremljali vlč. gg. župnika Jožef Potočnik in Štefan Belšak, krasni zbor pevcev in pevč ter lepa množica udeležencev. Pogreb se je vršil v nedeljo dne 10. nov. ob 10. uri.

Žalujoči ostali:

Marija Čeh, žena.		
Jakob,	Ivana Čeh,	Marija,
Friderik,	snaha	Štefana
sina.	in vdova.	hčeri.

Zahvala.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znanem, ki so mi o priliki bolezni in smrti mojega predragega, iskreno ljubljenega in nepozabnega soproga

Simon Ducmana,

poslovodja »Kmetijske zadruge v Račah.«

na kakršenkoli način pokazali svoje sočutje izrekam tem potom svojo najiskrenejšo zahvalo. Posebno zahvalo pa izrekam g. posl. Pišek za njegov trud ter vlč. g. domačemu župniku Kropivšek, in č. g. slivniškemu kaplanu Tovorniku za tolažbo pokojnika in poslednje spemstvo ter slavni »Kmetijski začetki« za podarjen venec.

Bog plačaj vsem!

Rače, dne 15. nov. 1918.

Grizelda Ducman, roj. Merku, soproga.